

Arrest

**nr. 336 991 van 1 december 2025
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de burgemeester van de gemeente BOOM.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X , die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X en X, op 15 april 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente BOOM van 13 maart 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 2 september 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en advocaat T. KAPPETIJN, die *loco* advocaat B. BEELEN verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn.

Op 6 november 2024 diende verzoeker in eigen naam een aanvraag in op grond van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) als werkzoekende van Nederlandse nationaliteit (bijlage 19).

Op 6 november 2024 diende verzoeker ook een aanvraag van een verklaring van inschrijving in op grond van artikel 40 van de Vreemdelingenwet voor de kinderen M. en N. als 'houder van toereikende bestaansmiddelen' [zo vermeld op de bijlagen 19].

Op 10 februari 2025 diende verzoeker ook een aanvraag van een verklaring van inschrijving in op grond van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet voor het kind B. als bloedverwant in neergaande lijn van I.B. (geboortedatum van verzoeker) Nederland (registernummer van verzoeker).

Op 13 maart 2025 nam de gemeente de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden aangaande het kind N.

Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 51, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06/11/2024 werd ingediend door:

Naam: T. B.

Voorna(a)m(en): N.

Nationaliteit: Nederland

Geboortedatum: (...)2013

Geboorteplaats: B. B.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: 2850 Boom (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. ~~Overeenkomstig artikel 51, § 1, tweede lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot(dag/maand/jaar) om de vereiste documenten over te maken.~~

De ontbrekende documenten zijn:

Een bewijs van ziekteverzekering geldig voor lang bedrijf in België"

Op 13 maart 2025 nam de gemeente de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden aangaande het kind M.

Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 51, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06/11/2024 werd ingediend door:

Naam: T. B.

Voorna(a)m(en): M.

Nationaliteit: Nederland

Geboortedatum: (...)2015

Geboorteplaats: B. B.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te: 2850 Boom (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. ~~Overeenkomstig artikel 51, § 1, tweede lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot(dag/maand/jaar) om de vereiste documenten over te maken.~~

De ontbrekende documenten zijn:

Een bewijs van ziekteverzekering geldig voor lang bedrijf in België".

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Internationaal verdrag voor de rechten van het kind (hierna: het IVRK). Uit de verdere uiteenzetting van verzoeker blijkt dat hij ook de schending aanhaalt van de materiële motiveringsplicht.

Hij licht het middel toe als volgt:

"Geachte Mijnheren,

Bij dezen dien ik een bezwaarschrift in tegen de beslissing van 18 maart 2025 waarin de aanvraag voor een verblijfsvergunning werd geweigerd voor mijn Dochter N. T. B. en M. T. B. Ik verzoek u om deze beslissing opnieuw te beoordelen.

Ik en mijn kinderen, zijn zijn Nederlanders. Ik, mijn vrouw en mij drie kinderen, twee meisjes en een jongen, wonen op (...) te Boom. Wij hebben een verblijfsvergunning in België aangevraagd.

De situatie van mijn dochters is anders gezien de rest van de familie, voor mezelf de voorwaarden zijn vervuld: ik ben bezig via interim aan het werken, bovendien ga ik een opleiding via VDAB volgen.

Volgens de beslissing, is de aanvraag van mijn dochters afgewezen door het ontbreken van bewijs van ziekteverzekering geldig voor lang verblijf in België.

Opzijzetten van de rechten van verblijfsrechten als EU-burgers, ik betwist deze beslissing om verschillende redenen, ik ga hier enkele tegenstrijden die in de procedure zijn geconstateerd:

1. Voor een gezin dat tegelijkertijd verhuist, is de procedure ingewikkelder, omdat het gezinshoofd anders behandeld wordt dan de andere gezinsleden! Bijvoorbeeld, de procedure vertoont tegenstrijdigheden in de volgende perioden: in mijn geval duurde het 3 maanden om het bewijs van mijn ziektekostenverzekering te overleggen, terwijl de verzekeraar een wachttijd van 6 maanden hanteert voordat een verklaring lidmaatschap wordt afgegeven. De beslissing wordt hier voor een paar familieleden genomen, terwijl de procedure voor de familie is.

2 Daardoor de beslissing is dus genomen ondanks het feit dat ik een schriftelijke verklaring van een verzekeringsmedewerker heb ingediend waarin stond dat mijn verzekering vanaf 1 april 2025 ingaat.

3. Zoals belooft heeft de verzekeraar een ziektekostenverzekeringsbewijs verstrekt, waarvan ik een kopie toegevoegd heb.

4. Bij deze beslissing werd geen rekening gehouden met het welzijn van mijn kinderen, zoals in artikel 3 van het internationale Verdrag inzake de rechten van het kind, dat stelt dat het belang van het soort de primaire oplossing moet zijn bij alle maatregelen die kinderen aangaan. Bovendien, verliezen mijn kinderen het recht om naar school te gaan als deze beslissing gehandhaafd blijft.

5. Deze beslissing zal een negatieve invloed van mijn kinderen in België hebben.

Momenteel zijn mijn kinderen erg blij om in België te wonen. Ze floreren en nemen met plezier deel aan de schoolactiviteiten met hun klasgenoten. Ik weet niet wat kan gebeuren op het moment dat ik de beslissing aan hen bekendmaak.

Ter ondersteuning van mijn bezwaar voeg ik het ontbrekende document toe:

- 1 . Verklaring lidmaatschap van N. T. B. en M. T. B.*
- 2. Kopieën paspoorten van N. T. B. en M. T. B.*
- 3. ISI carte van N. om te bevestiging de Verklaring lidmaatschap van N.*
- 4. Aanvraag van een verklaring van inschrijving van I. B. (De Vader)*
- 5. Aanvraag van een verklaring van inschrijving van N. T. B.*
- 6. Aanvraag van een verklaring van inschrijving van M. T. B.*
- 7. Aanvraag van een verklaring van inschrijving van B. T. B.*
- 8. Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (...) om het grondgebied te verlaten gericht aan N. T. B.*
- g. Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (...) om het grondgebied te verlaten gericht aan M. T. B.*
- 10. Verklaring van een medewerker van SOLIDARIS*
- 11. Schoolattest van N. T. B.*
- 12. Schoolattest van M. T. B.*
- 13. Schoolattest van B. T. B.*
- 14. Verklaring lidmaatschap van B. T. B.*

Ik verzoek u vriendelijk de aanvragen opnieuw te beoordelen op basis van de nieuwe informatie en documenten die ik heb verstrekt. Ik ben beschikbaar voor verdere verduidelijking of een gesprek indien nodig.

Ik vertrouw erop dat u mijn zaak zorgvuldig zult heroverwegen en ik hoop op een positieve herziening van mijn verblijfsaanvraag."

Verzoeker voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om een oordeel te vellen in de plaats van de gemachtigde. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of de gemachtigde bij het nemen van zijn beslissing uitgegaan is van de juiste feitelijke gegevens, of de gemachtigde deze correct heeft beoordeeld en of de gemachtigde op grond daarvan niet tot een kennelijk onredelijk besluit is gekomen.

De beoordeling van de materiële motiveringsplicht gebeurt in het licht van de toepasselijk wetsbepaling, namelijk artikel 51, § 1, derde lid van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit).

Deze bepaling luidt als volgt:

“§1. Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag, zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.

In dit geval beschikt de burger van de Unie over een bijkomende termijn van een maand om de vereiste documenten over te leggen. Deze bijkomende termijn van een maand begint te lopen vanaf de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde bijlage 20.

Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.”

Verzoeker argumenteert vooreerst dat de procedure enkele tegenstrijdigheden vertoont. Zo stelt verzoeker dat ‘het voor hem drie maanden duurde om het bewijs van zijn ziektekostenverzekering over te leggen, terwijl de verzekeraar een wachttijd van zes maanden hanteert voordat een verklaring lidmaatschap wordt afgegeven’. Daardoor werden de bestreden beslissingen genomen ondanks het feit dat verzoeker een schriftelijke verklaring van een verzekeringsmedewerker indiende waarin stond dat zijn verzekering vanaf 1 april 2025 ingaat. Verder voert verzoeker aan dat hij bij het verzoekschrift wel een kopie van de ziektekostenverzekeringbewijzen heeft voorgelegd.

De gemachtigde motiveert in de bestreden beslissingen dat er geen geldig bewijs van ziekteverzekering voorlag op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen, zijnde op 13 maart 2025. Dit wordt door verzoeker ook niet betwist en is een correcte vaststelling. De bewijzen van de ziekteverzekering (twee keer het document ‘verklaring lidmaatschap’) werden door verzoeker pas op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift bijgebracht waardoor de gemachtigde hier geen rekening mee kon houden. De Raad stelt wel vast dat in de bijlagen van het verzoekschrift inderdaad een schriftelijke verklaring van een verzekeringsmedewerker te vinden is. De verklaring was mogelijk reeds voorhanden op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen en stelt dat de ziekteverzekering zou starten op 1 april 2025 “bij positief advies van werkgever”. Deze verklaring geldt echter niet als geldig bewijs van ziekteverzekering. Bovendien was er geen absolute zekerheid dat de verzekering op bovengenoemde datum van start zou gaan aangezien de werkgever eerst nog een positief advies diende te verstrekken, in tegenstelling tot verzoekers bewering dat de verzekering vanaf 1 april 2025 ingaat. Ten overvloede blijkt op de gevoegde verklaringen van lidmaatschap, dat de datum van 14 april 2025 wordt vermeld. Echter, het kwam aan verzoeker toe om binnen de hoger vermelde termijn zoals bedoeld in artikel 51, § 1, derde lid van het Vreemdelingenbesluit de ziekteverzekeringbewijzen voor te leggen.

De Raad kan bijgevolg niet vaststellen dat de bestreden beslissingen onredelijk zouden zijn, evenmin dat zij op incorrecte wijze werden gemotiveerd. Het toepasselijke artikel stelt duidelijk vast aan welke voorwaarden moet worden voldaan. In dit geval werd op het moment van het nemen van de beslissingen niet voldaan aan die voorwaarden. De Raad mag enkel rekening houden met stukken die op het moment van het nemen van de bestreden beslissingen voorlagen. Aangezien de verzekeringsbewijzen op het ogenblik van het nemen van de beslissingen niet voorlagen, mag de Raad hier geen rekening mee houden. Dat is eigen aan de procedure bij de Raad. Het staat verzoeker wel vrij nieuwe aanvragen voor deze kinderen in te dienen met de stukken die hij nu in zijn bezit heeft.

Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld.

Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

Verzoeker voert verder de schending aan van artikel 3 van het IVRK.

Verzoeker haalt aan dat er geen rekening werd gehouden met het welzijn van zijn kinderen. De handhaving van de bestreden beslissingen zou een negatieve invloed hebben op zijn kinderen. Zij floreren en nemen met plezier deel aan schoolactiviteiten met hun klasgenoten. Bovendien zouden de kinderen van verzoeker het recht om naar school te gaan verliezen.

De Raad van State heeft reeds geoordeeld dat artikel 3 van het IVKR, waarnaar verzoeker verwijst, geen directe werking heeft en aldus niet geschikt is om op zichzelf rechten toe te kennen aan particulieren waarop zij zich kunnen beroepen voor de nationale, administratieve of jurisdictionele overheden zonder dat bijkomende interne maatregelen nodig zijn ten dien einde en dat het niet op directe wijze kan worden ingeroepen voor de nationale rechtsprekende instanties daar de bepaling geen verplichting creëert ten aanzien van de verdragstaten (RvS 7 februari 1996 n° 58.032; RvS 11 juni 1996 n° 60.097; RvS 26 sept. 1996, n° 61.990; RvS 1er avril 1997, n° 65.754).

De Raad stelt vast dat artikel 3 van het IVRK volgens de Raad van State geen directe werking heeft in de Belgische rechtsorde. Dit betekent dat verzoeker zich niet rechtstreeks in deze zaak op dat artikel kan beroepen. Daarnaast benadrukt de Raad dat er geen bevel om het grondgebied te verlaten werd gekoppeld aan de bestreden beslissingen. Dit werd ook door verweerder op de zitting uitdrukkelijk bevestigd. De kinderen van verzoeker moeten het Belgisch grondgebied niet verlaten. Tot slot stelt de Raad eveneens vast dat de kinderen van verzoeker minderjarig zijn en dus leerplichtig. De leerplicht geldt voor alle kinderen, ook zij in onwettig verblijf, op grond van artikel 1, § 7 van de wet betreffende de leerplicht van 29 juni 1983 en ook het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen voorziet in een principieel inschrijvingsrecht voor alle kinderen. De bestreden beslissingen hebben met andere woorden niet als gevolg dat zij het recht verliezen om naar school te gaan, in tegenstelling tot wat verzoeker vreest. De kinderen van verzoeker kunnen naar school blijven gaan.

De Raad stelt geen schending van artikel 3 van het IVRK vast.

Dit onderdeel van het middel is eveneens ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend vijftientig door:

A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES